

MAMY PRZYJEMNOŚĆ PRZEDSTAWIĆ PAŃSTWU NAJNOWSZE WYDANIE KSP TAX NEWS, W KTÓRYM OPISUJEMY WYBRANE ORZECZENIA I INTERPRETACJE, KTÓRE ZOSTAŁY WYDANE LUB OPUBLIKOWANE W GRUDNIU 2014 R. MAMY NADZIEJĘ, ŻE NASZA PUBLIKACJA SPOTKA SIĘ Z PAŃSTWA ZAINTERESOWANIEM.

Jedna faktura dla sumy dostaw w danym okresie rozliczeniowym – wyrok WSA w Łodzi

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z 3 grudnia 2014 r. (sygn. I SA/Łd 1077/14) stanął na stanowisku, że przepisy ustawy o VAT w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2014 r. nie stoją na przeszkodzie temu, by zbiorczą fakturą dokumentować sumę dostaw niemających charakteru ciągłego.

Spółka złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, w którym wносиła o potwierdzenie swojego stanowiska dotyczącego powstania obowiązku podatkowego dla dostaw towarów oraz określenia daty zakończenia dostawy towarów na fakturze, w sytuacji, gdy kontrahenci spółki będą pobierać towary będące własnością spółki z jej magazynów, przy ustaleniu miesięcznego okresu rozliczeniowego. W ocenie spółki w jej sytuacji zastosowanie znajdzie art. 19a ust. 3 ustawy o VAT, zgodnie z którym usługę, dla której w związku z jej świadczeniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonaną z upływem każdego okresu, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia, do momentu zakończenia świadczenia tej usługi (zgodnie z ust. 4, przepis ten stosuje się odpowiednio do dostawy towarów). Organ zaprzeczył takiemu stanowisku twierdząc, że regulacje art. 19a ust. 3 i ust. 4 odnoszą się wyłącznie do usług i dostaw towarów o charakterze ciągłym. WSA w Łodzi przyznał jednak rację podatnikowi uznając, że przepis ten odnosi się do wszystkich świadczeń, w których zachodzi pewna powtarzalność.

EKSPERT

Magdalena Patryas

doradca podatkowy

T: +48 32 731 6853

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Komentarz eksperta

"Komentowany wyrok dotyczy nierozstrzygniętej w przepisach ustawy o VAT możliwości rozpoznania momentu obowiązku podatkowego według okresów rozliczeniowych w przypadku powtarzających się dostaw lub usług innych niż dostawy czy usługi ciągłe. Wyrok WSA w Łodzi stanowi potwierdzenie poglądu przedstawianego w większości wydanych do tej pory interpretacji podatkowych; m.in. w interpretacjach Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z 24 marca 2014 r. (sygn. IBPP2/443-194/14/ICz), Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z 3 czerwca 2014 r. (sygn. ILPP2/443-237/14-2/SJ) oraz Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 22 października 2013 r. (sygn. IPPP3/443-663/13-2/IG).

Taka wykładnia przepisów zasługuje na aprobatę. Przemawia za tym nie tylko ogólna zasada wykładni prawa podatkowego, zgodnie z którą niedające się usunąć wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść podatnika, ale także intencja ustawodawcy, który w uzasadnieniu do projektu ustawy zmieniającej

wprowadzającej omawiane przepisy nie przesądził o tym, że art. 19a ust. 3 i ust. 4 odnoszą się wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług w sposób ciągły.

Podatek CIT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 18 grudnia 2014 r. (sygn. II FSK 2924/12) uznał, że o momencie zaliczenia wydatków w ciężar kosztów decyduje moment ich zaksięgowania, a zatem wybór stosowanych w spółce zasad rachunkowości. W ocenie NSA art. 15 ust. 4e ustawy o CIT nie kwalifikuje wydatku do kosztów uzyskania przychodów, lecz jedynie określa moment zaliczenia danego wydatku do kosztów uzyskania przychodów. W przypadku zatem wydatków na remonty cykliczne, które nie powodują ulepszenia wartości środków trwałych, o momencie ich zaliczenia w ciężar kosztów decyduje moment ich zaksięgowania (czyli stosowane w spółce zasady rachunkowości).

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 4 grudnia 2014 r. (sygn. II FSK 2704/12) orzekł, że nie jest możliwe zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z wypłatą odszkodowania za wypowiedzenie umowy o pracę.

Odszkodowanie wypłacone na podstawie ugody sądowej z byłym pracownikiem, z racji że nie jest świadczeniem wzajemnym za wykonaną pracę, lecz jednorazową sankcją związaną z niezgodnymi z przepisami działaniami, nie może zostać zaliczone przez pracodawcę do kosztów uzyskania przychodów.

Podatek VAT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 3 grudnia 2014 r. (sygn. I FSK 1756/13) dookreślił przesłanki zastosowania stawki 0% z tytułu dokonania eksportu towarów.

NSA stwierdził, że aby można było uznać dany wywóz towarów za eksport pośredni, czynność wywozu powinna nastąpić ramach transportu (wysyłki) mającego charakter nieprzerwany. W sytuacji zatem, gdy podmiot wydający towar w chwili jego wydania wie, że nastąpi przerwa w transporcie towarów, nie będzie możliwe zastosowanie stawki 0% w odniesieniu do dokonanego wywozu jako do eksportu pośredniego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z 11 grudnia 2014 r. (sygn. III SA/GI 995/14) stanął na stanowisku, że udzielenie pożyczki przez spółkę niezajmującą się działalnością finansową i dla której przychód z udzielonych pożyczek nie jest podstawowym źródłem przychodu, stanowi czynność sporadyczną w rozumieniu przepisów ustawy o VAT.

W ocenie sądu w sytuacji gdy pożyczki udzielane są wyjątkowo, nie angażują znacznych aktywów pożyczkodawcy, oraz gdy działalność ta nie jest wpisana w strategię działalności gospodarczej danej firmy, działalność polegająca na udzieleniu pożyczki ma charakter sporadyczny. Sąd zaznaczył jednak, że jeśli w przyszłości spółka będzie udzielać kolejnych pożyczek, okoliczności ich udzielania się zmienią albo ich wartość wzrośnie, przesłanka sporadyczności może już nie być spełniona.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 18 grudnia 2014 r. (sygn. I FSK 2066/13) stwierdził, że w sytuacji gdy różnica między wartością nominalną nabytych wierzytelności a ceną ich sprzedaży odzwierciedla ich rzeczywistą wartość, nabycie takich wierzytelności nie stanowi usługi w rozumieniu ustawy o VAT.

W sytuacji gdy podmiot nabywający wierzytelności, które później zostaną scedowane na inny podmiot nie otrzymuje żadnego świadczenia wzajemnego (np. w postaci

KSP TAX NEWS

01/2015

wynagrodzenia) oraz przyjmując, że wierzytelności będą zbywane po ich rzeczywistej wartości, nie jest możliwe uznanie takiej czynności za usługę w rozumieniu przepisów ustawy o VAT. Czynność taka jest zatem neutralna na gruncie podatku od towarów i usług.

Podatek PIT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 3 grudnia 2014 r. (sygn. II FSK 2984/14) uznał, że ryczałtowe opłacanie przez spółkę składek ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej na rzecz członków zarządu, rady nadzorczej i dyrektorów nie skutkuje powstaniem przychodów po stronie tych osób.

W sytuacji, gdy składka ubezpieczeniowa płacona z tytułu umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej członków zarządu i rady nadzorczej oraz dyrektorów z tytułu wykonywania czynności związanych z powołaniem ich do organów władz spółki jest płacona w formie ryczałtu, nie jest możliwe ustalenie wysokości przychodu, ponieważ taka korzyść nie jest przypisana do konkretnej osoby. Wartość takich nieodpłatnych świadczeń nie jest zatem doliczana do podstawy opodatkowania tych osób.

* * *

Gdyby byli Państwo zainteresowani uzyskaniem dodatkowych informacji w powyższym zakresie, uprzejmie prosimy o kontakt:

KONTAKT

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

Partner

T: +48 32 731 68 53

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Elżbieta Lis

Partner

T: +48 32 731 68 58

E: elzbieta.lis@ksplegal.pl

KSP Legal & Tax Advice

ul. Chorzowska 50

40-121 Katowice

T: +48 32 731 68 50

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

www.ksplegal.pl

www.taxblog.ksplegal.pl

Mamy nadzieję, że powyższa informacja będzie dla Państwa pomocna. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej, prosimy o kontakt. Jeżeli nie wyrażają Państwo zgody na przesyłanie dalszych newsletterów, prosimy o odesłanie tego maila na adres kancelaria@ksplegal.pl w treści wpisując słowo NIE.

© 2014 Wszystkie prawa zastrzeżone